

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

PAUS GREGORIUS

GREGORIUS I of Gregorius de Grote was een van de intelligentste en grootste kerkvaders uit de geschiedenis van de Kerk. Hij bekeerde de heidense koninkrijken tot het katholiek geloof, legde de grondslag van de macht van de pausen in de Middeleeuwen en werkte zonder ophouden voor het welzijn en de uitbreiding van de Kerk. Talrijke sermoenen en achthonderd acht en veertig brieven bleven van hem bewaard. Het eigenaardige was dat de paus Gregorius de Grote geen gezond en sterk man was. Integendeel. Hij was altijd ziek.

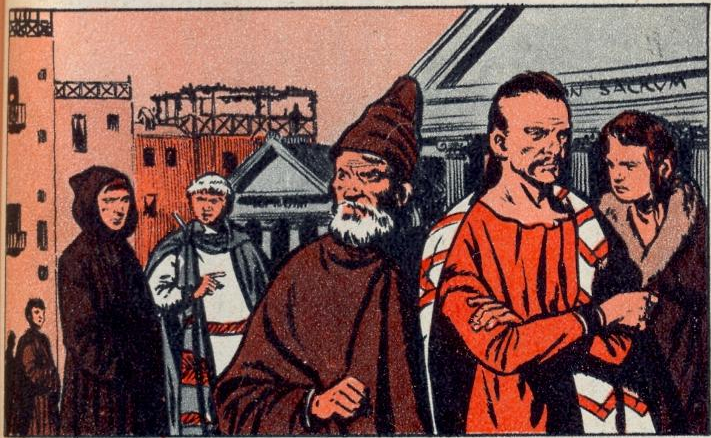


3. — DE GREGORIAANSE MUZIEK

PAUS Gregorius organiseerde de liturgische diensten in de kerk en hield er de hand aan, dat zij in alle landen op dezelfde wijze uitgevoerd werden. Hij bundelde de prachtige eenstemmige zangen, die men thans de Gregoriaanse zangen of Gregoriaanse muziek noemt. Hij gaf blijk van een verbazende activiteit en nochtans was hij ziek en had hij steeds koorts. Door twee diaken liet hij zich naar de basiliek van Lateranen dragen om er te prediken. Hij sprak eenvoudig, maar goed en overtuigend.

4. — DE BEKERING VAN EUROPA

GREGORIUS vergat de Angelen niet en in 597 stuurde hij de monnik Augustinus met veertig van zijn confraters uit om de Angelen en de Saksen te bekeren. Augustinus werd door Eihelbert, koning van Kent, en koningin Bertha goed ontvangen en stichtte het aartsbisdom van Canterbury en de abdij van Westminster. Uit deze streek, tot het christendom bekeerd, vertrokken grote missionarissen zoals de heilige Willibrordus, apostel van de Friezen, en de heilige Bonifacius. De ware naam van deze laatste was Winfried, hij bekeerde Germanië tot het christendom en werd aartsbisschop van Mainz. De volgelingen van Arius zwoeren hun ketterij af en werden weer christenen. De Westgoten in Spanje en de Longobarden in Italië bekeerden zich tot het christendom.



1. — GREGORIUS ANICIUS

GREGORIUS was de zoon van senator Gordus en van de Heilige Sylvia. Hij behoorde tot de familie van de Anicia. Hij was magistraat en prefekt van Rome. Dan keerde hij de wereld de rug toe en werd monnik in een klooster van de Benedictijnen. Op zekere dag ging hij voorbij het forum en zag dat men blonde slaven verkocht. Hij vroeg wie ze waren en kreeg als antwoord: « Angli! — Angelen » — « Heidenen? » — « Ja! » — « Eens zullen die Angelen engelen worden! » zei Gregorius.



2. — DE ENGEL VAN HET MAUSOLEUM

IN 590 brak de pest uit te Rome en paus Pelagius viel als slachtoffer van deze epidemie. Het volk en de clerus duidden de monnik Gregorius als opvolger aan. Gregorius weigerde eerst maar gaf ten slotte toe. Hij werd dus paus en begon zijn regering met een processie om het einde van de pest af te smeken. Ter hoogte van het mausoleum van Adrianus, zag Gregorius een engel die zijn zwaard in de schede stak. Sedertdien heet dat mausoleum « Het Kasteel van de Heilige Engel ». Twee eeuwen geleden richtte men het standbeeld op van de engel die Gregorius zag. Dit beeld is het werk van de Vlaamse beeldhouwer Verschaffelt.



5. — « SERVUS SERVORUM DEI »

DE heilige Gregorius de Grote regeerde over heel die jonge Kerk. Hij verdedigde Rome tegen de aanvallen van de Longobarden en werd er als heer en meester erkend. Hij bood het hoofd aan de keizers van het Oosten en toen de bisschop van Byzantium zich de titel van « universeel patriarch » toekende gaf Gregorius hem een les in nederigheid door zijn geschriften als volgt te ondertekenen: « Gregorius, bisschop, dienaar der dienaars van God ». Deze formule werd in ere gehouden.

(Wordt voortgezet.)